

KONKURS ARCHITEKTONICZNO - URBANISTYCZNY, IDEOWY NA OPRACOWANIE KONCEPCJI REWITALIZACJI PRZESTRZENI PUBLICZNEJ W OSI ALEJI RÓŻ I PLACU CENTRALNEGO W NOWEJ HUCIE

Historyczna część Nowej Huty projektowana jako autonomiczne MIASTO nigdy nie została ukończona. Nie zrealizowano istotnych obiektów stanowiących symbole władzy (ratusz) oraz kultury (teatr miejski). W wyniku powyższego miasto mające pokazywać siłę narodu, stanowić wzór i wyznaczać standardy życia społecznego jest słabe, pozbawione tożsamości i nie posiada statutu odpowiedniego do początkowych założeń projektowych. Problem Nowej Huty rozwiązujemy dostarczając brakujący element miasta – **INSTYTUCJĘ**. Instytucja stanowi o tożsamości miasta, przyciąga ludzi, odzwierciedla siłę społeczeństwa, określa znaczenie miejsca w skali makrootoczenia. Lokalizację takiej Instytucji wyznaczamy w centralnym punkcie układu trójosiowego Nowej Huty – przy południowej granicy Pl. Centralnego. Statut miejsca dowartościowujemy do rangi wynikającej z kompozycji urbanistycznej miasta. Podkreślamy trójosiowość oraz Kierunek Południowy głównej osi śródmiejskiej – Alei Róż. Instytucja jest stworzona przez ludzi i dla ludzi. Tworzymy **CENTRUM NAUKI HUTA**.

Nowa Huta zachowuje się w sposób neutralny, nierozwojowy. Przestrzeń publiczna miasta pełni funkcję wykreowaną przez społeczeństwo niezgodną z przeznaczeniem pierwotnym. Potencjał miejsca nie jest wykorzystywany lub jest wykorzystywany w sposób niepełny. Problem przestrzeni publicznej rozwiązujemy relokalizując obecne przeznaczenie oraz uzupełniając miasto o brakującą funkcję. Definiujemy zespolone **STREFY FUNKCJONALNE** mające indywidualną tożsamość i przeznaczenie:

A. Łąki Nowohuckie i strefa zielona skarpy nowohuckiej – PRZESTRZEŃ PRZYRODY

B. Instytucja – CENTRUM NAUKI HUTA

C. Plac Centralny – PRZESTRZEŃ INSTYTUCJONALNA

D. Aleja Róż – PRZESTRZEŃ SALONU MIEJSKIEGO

E. Park Ratuszowy – PRZESTRZEŃ REKREACYJNO – KOMERCYJNA

F. Północny odcinek Alei Róż – PRZESTRZEŃ PLANT MIEJSKICH

G. Wnętrze osiedla C i D – PRZESTRZEŃ SUBCENTRÓW MIESZKALNYCH

Strefy Funkcjonalne mimo indywidualnego charakteru są wzajemnie zintegrowane przez ścisłą przynależność do Osi Śródmiejskiej.

Życie miejskie Nowej Huty koncentrujemy w otoczeniu CENTRUM NAUKI HUTA oraz w PRZESTRZENI REKREACYJNO – KOMERCYJNEJ.

Rewitalizację centrum miasta uzupełniamy stosując jednolite dla każdej strefy funkcjonalnej symbole złotego wieku Nowej Huty – eleganckie RÓŻE, prestiżowe NEONY, formalną POSADZKĘ kamienną oraz przejrzystą ZIELEŃ ukazującą jasne i monumentalne wnętrza urbanistyczne.

A. PRZESTRZEŃ PRZYRODY

Określamy romantyczną przestrzeń przyrody, uspokojenia i kontemplacji. Umożliwiamy wyciszenie i obserwację naturalnego krajobrazu. Przestrzeń cechuje się intymnym i kameralnym charakterem zjawisk. W tle słyszymy stłumiony głos miasta.

Przestrzeń polany na skarpie nowohuckiej określamy obustronnym szpalerem zieleni wysokiej. Teren to powierzchnia trawiasta z wyznaczoną ortogonalną siatką pieszych przejść. Wydzielamy liczne zielone DYWANY umożliwiające kameralne użytkowanie – odpoczynek, czytanie lektury, koncert muzyki klasycznej itp. Teren jest uzupełniającym miejscem działalności CENTRUM NAUKI HUTA. Zakończenie polany to układ utwardzonych tarasów umożliwiający obserwację Łąk Nowohuckich. Dla opisu skali obszaru przyrody proponujemy wykonanie oświetlenia dróg pieszych otaczających łąki.

B. CENTRUM NAUKI HUTA

Instytucja jest przeznaczona dla ludzi, ma profil proedukacyjny i jest pozytywnie odbierana przez całe społeczeństwo. Przekazujemy naukę o świecie badaną przez wąskie grono naukowców i zapewniamy dostęp do nauki dla wszystkich ludzi. Charakter funkcji umożliwia współpracę z istniejącym obiektem Nowohuckim Centrum Kultury.

Obiekt jest bramą pomiędzy przestrzenią miejską – maszyną miasta a światem przyrody – Łąk Nowohuckich. Człowiek wyznacza zakres obu przestrzeni – światów. Ustalamy zakres miasta i zakres przyrody. Brama jest wejściem.

Obiekt jest uzupełnieniem kompozycji urbanistycznej Nowej Huty i podkreśla południowe ukierunkowanie osi śródmiejskiej. Geometryczna uniwersalna forma oraz gabaryt są dostosowane z szacunkiem do historycznej stylistyki zabudowy miasta. W osi prostopadłościanu wykonujemy otwór stanowiący otwarcie i przejście na Łąki Nowohuckie – romantyczne okno na świat przyrody. Obiekt otwiera się na dziedziniec wewnętrzny, umożliwiając uczestniczenie w życiu wewnętrznym CENTRUM NAUKI HUTA podczas przejścia przez bramę. Doświadczamy pozytywnych emocji wynikających z funkcjonowania instytucji.

Na najwyższej kondygnacji wykonujemy taras zewnętrzny umożliwiając postrzeganie niedocenionej wartości Nowej Huty – układu urbanistycznego, z trzeciego wymiaru. Tworzymy punkt widokowy.

Dla istniejącego pomnika Solidarności proponujemy nową lokalizację – przedpole Centrum Administracyjnego Huty im. Sendzimira, miejsca tożsamego z genezą ruchu solidarnościowego Nowej Huty.

C. PRZESTRZEŃ INSTYTUCJONALNA

Plac Centralny jest przestrzenią formalną, nie jest przestrzenią rekreacyjną ale przeznaczoną do obserwacji maszyny miejskiej. Ruchu pieszy i ruch kołowy stanowią życie miejskie, są częścią miasta i nie są odbierane negatywnie. Plac pełni rolę integracyjną, stanowi tożsamość miasta. Usługi lokalizowane w zabudowie mają charakter instytucjonalny, luksusowy, prestiżowy.

Plac jako wnętrze urbanistyczne zostaje doprecyzowany przez CENTRUM NAUKI HUTA i stanowi przedpole dla tego obiektu. Monumentalizm przestrzeni oraz wartość zabudowy wokół placu wydobywamy przez uporządkowanie gabarytu zieleni wysokiej.

Ortogonalny układ posadzki podkreśla charakter przestrzeni. Tożsamość miejsca nadaje umieszczony w centralnej części kwartał z różami – punkt integracji, spotkań. Spoistość placu w centralnej oraz obrzeżnej części wzmacniamy przez zrównanie poziomu ulicy i placu.

D. PRZESTRZEŃ SALONU MIEJSKIEGO

Aleja Róż jest obrazem eleganckiej dzielnicy mieszkaniowej Nowej Huty, stanowi tożsamość miasta. Obecna funkcja przestrzeni zostaje przeniesiona do subcentrów lokalnych Osiedla C i D. Określamy elegancki, formalny i spokojny charakter alei – reprezentacyjny salon.

Wzdłuż osi śródmiejskiej wykonujemy kwartały różane nadające charakter przestrzeni.

Uzupełnieniem alei jest propozycja lokalizacji usług w parterach zabudowy. Potencjalne usługi mają charakter prestiżowy.

E. PRZESTRZEŃ REKREACYJNO – KOMERCYJNA

Park Ratuszowy obok CENTRUM NAUKI HUTA jest głównym miejscem generującym życie publiczne Nowej Huty. Przestrzeń jest nieformalna, cechuje się rekreacyjnym i komercyjnym charakterem zjawisk – piknik rodzinny, koncert plenerowy, występy ulicznych artystów itp. Odkrywamy życie nocne Nowej Huty. Tworzymy nową jakość przestrzeni publicznej, wielofunkcyjną, rozrywkową, wykorzystującą potencjał miejsca.

Usługi lokalizowane w zabudowie otaczającej park mają charakter komercyjny – kawiarnia, restauracja, hotel, galeria sztuki, powierzchnia biurowa itp. Tożsamość komercyjną usług podkreślają liczne neony informacyjne lokalizowane na elewacjach zabudowy.

Wzdłuż osi śródmiejskiej wykonujemy szeroki deptak pieszo – jezdny. Powierzchnia jest miejscem lokalizacji ogródków kawiarnianych, występów ulicznych artystów itp. Podniesienie terenu wzdłuż zachodniej zabudowy wnętrza umożliwia obserwację rozrywki odbywającej się na deptaku. W centralnej części założenia parkowego wykonujemy otwartą przestrzeń wydzieloną zakresem zieleni wysokiej. Tworzymy miejsce dla organizacji wydarzeń plenerowych, potańcówek itp.

Część parkowa oraz deptak pieszo jezdny ze względu na charakter zjawisk oraz spoisty układ zieleni wysokiej tworzą zespoloną przestrzeń. Wnętrze urbanistyczne jest zintegrowane z osią śródmiejską.

F. PRZESTRZEŃ PLANT MIEJSKICH

Północna część Alei Róż jest przestrzenią mieszkalną o statusie publicznym. Miejsce jest pochodną spokojnego charakteru eleganckiej dzielnicy mieszkaniowej Nowej Huty. Podążając za kierunkiem południowym osi śródmiejskiej stanowi przedsiónek dla komplementarnego centrum miasta, wstęp do opowieści o mieście.

Ze względu na istniejący charakter wnętrza urbanistycznego wykonujemy dwie uzupełniające się strefy. Po stronie zachodniej tworzymy skwer utwardzony z centralnym akcentem – **Makieta urbanistyczna** zabudowy miasta. Umożliwiamy postrzeganie niedocenionej wartości Nowej Huty – układu urbanistycznego, z trzeciego wymiaru. Po stronie wschodniej tworzymy skwer zielony o charakterze plant miejskich – kameralne miejsce odpoczynku. Spoistość stref wzmacniamy przez zrównanie poziomu ulicy i części pieszej oraz przez ortogonalny układ zieleni wysokiej.

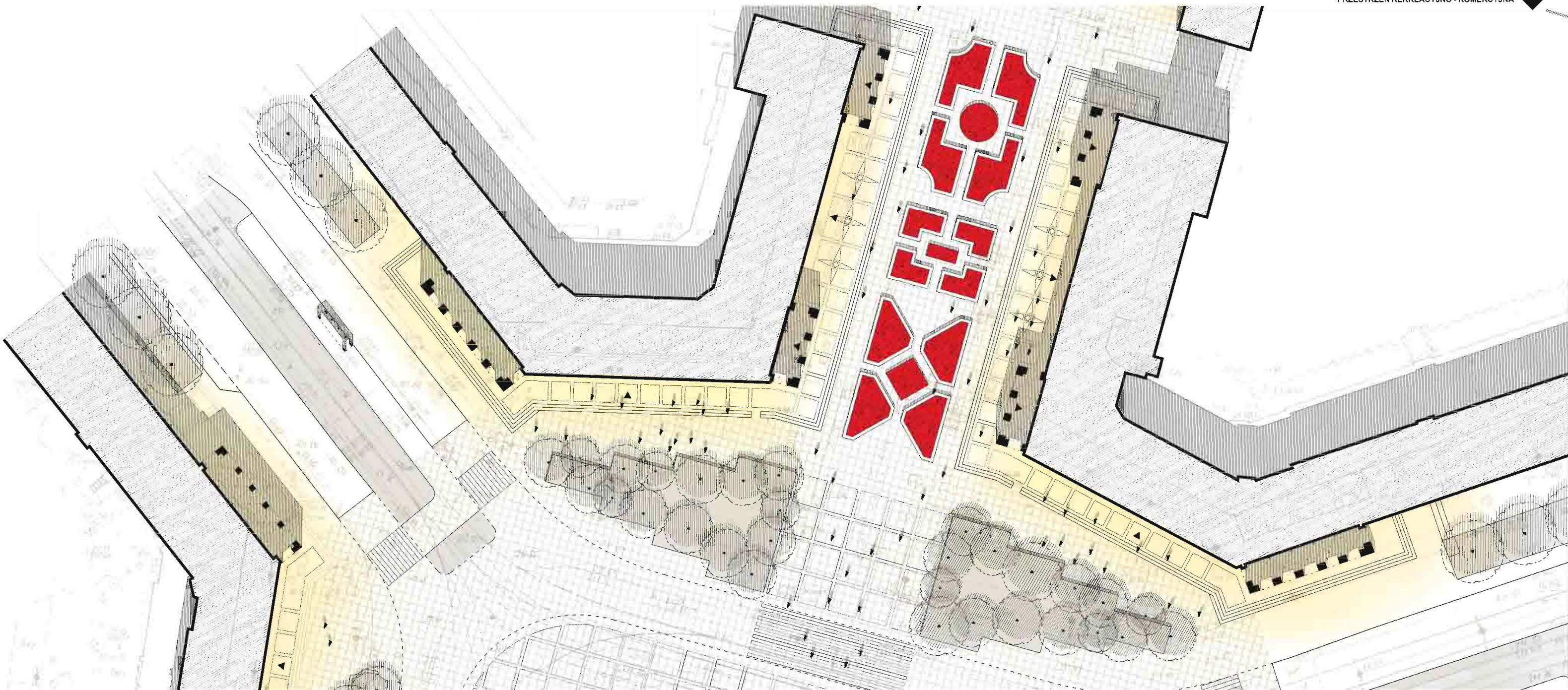
G. PRZESTRZEŃ SUBCENTRÓW MIESZKALNYCH

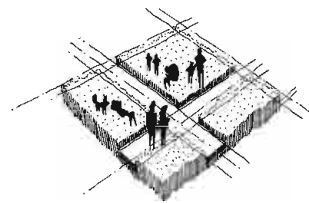
Osiedla C i D są przestrzenią mieszkalną o statusie publiczno – prywatnym. Są centrami osiedlowymi społeczności lokalnej, czynnikiem integrującym mieszkańców, nadają tożsamość dla miejsca zamieszkania i poczucie przynależności. Odnowione wnętrza urbanistyczne tworzą zjawisko naśladownictwa wśród pozostałej społeczności Nowej Huty.

Charakter przestrzeni kształtuje układ ciągów pieszo – jezdnych wzmacniających spoistość wnętrza urbanistycznego oraz otwarty plac centralny stanowiący subcentrum – miejsce spotkań, zabawy, integracji. Układ zieleni jest ortogonalny i odpowiada cechom formalnej zabudowy mieszkalnej. Powierzchnia wnętrza urbanistycznego utrzymana jest na zrównanym poziomie wzmacniającym otwartość i przejrzystość osiedla.



PRZESTRZEŃ REKREACYJNO - KOMERCYJNA





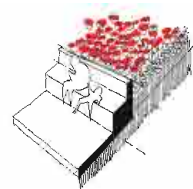
Zielone DYWANY umożliwiające kameralne użytkowanie – odpoczynek, czytanie lektury, koncert muzyki klasycznej itp.



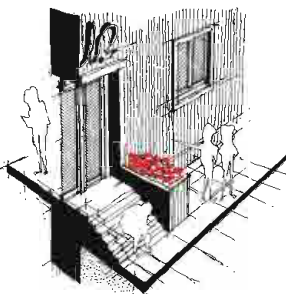
Skwer zielony o charakterze plant miejskich – kameralne miejsce odpoczynku.



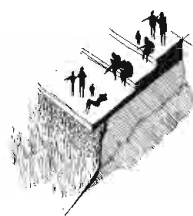
Lampa miejska.



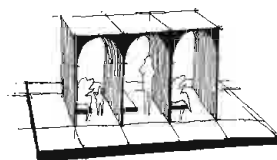
Kwartał z różami – punkt integracji, spotkań.



Propozycja lokalizacji usług w parterach zabudowy Alei Róż.

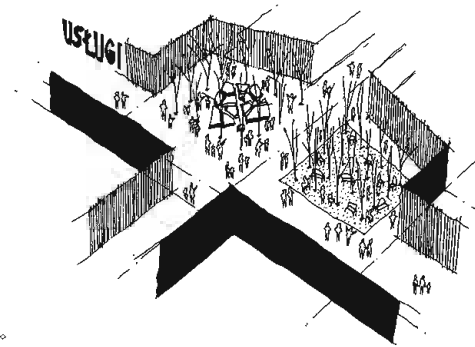
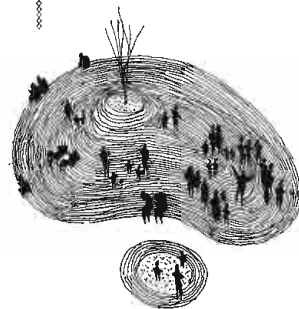
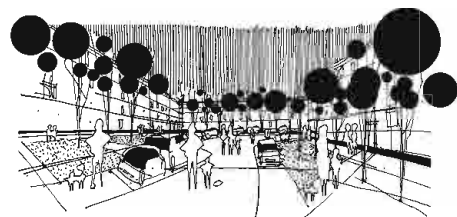


Utwardzone tarasy umożliwiające obserwację Łąk Nowohuckich.

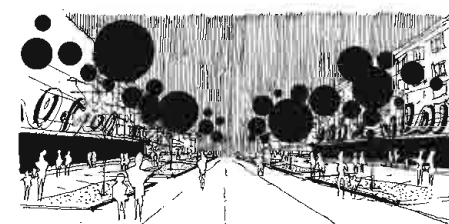
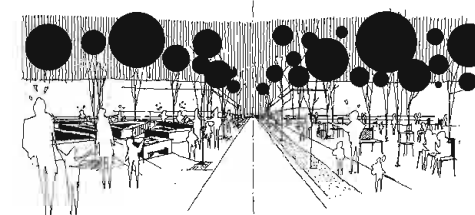


Przystanek komunikacji miejskiej.

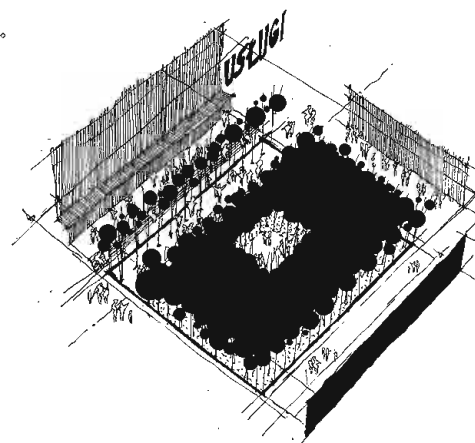
PRZESTRZEŃ SUBCENTRÓW MIESZKALNYCH

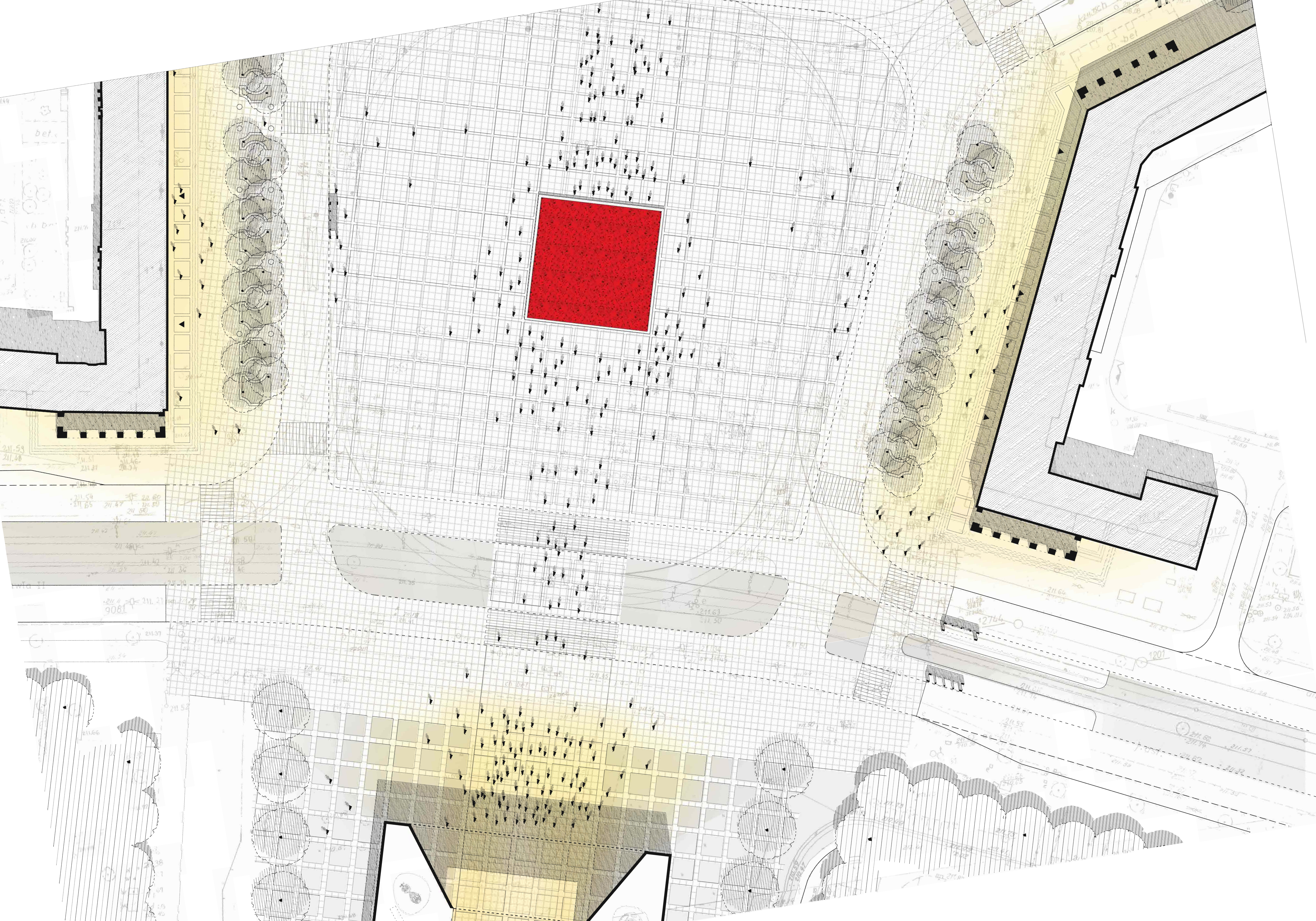


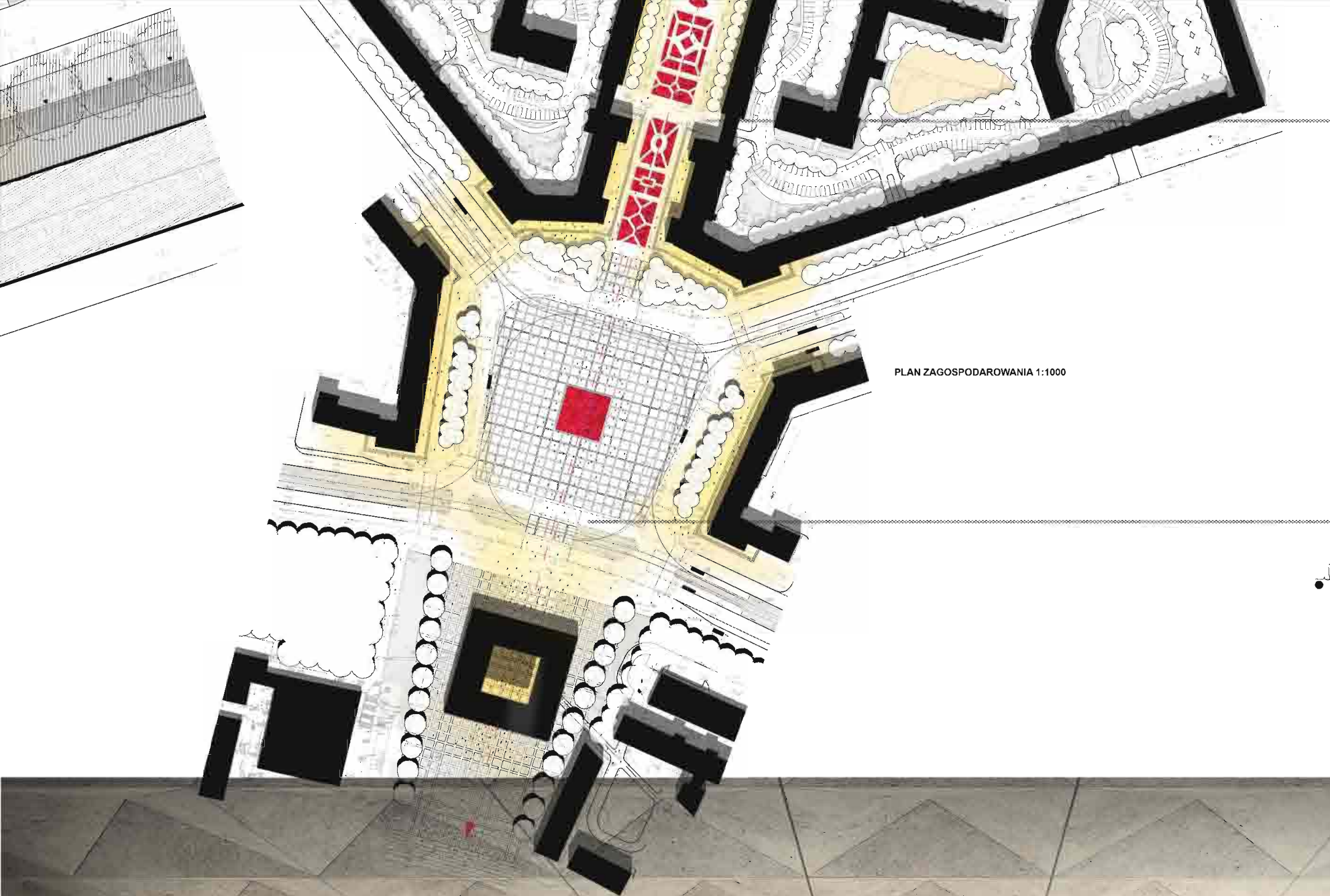
PRZESTRZEŃ
PLANT MIEJSKICH



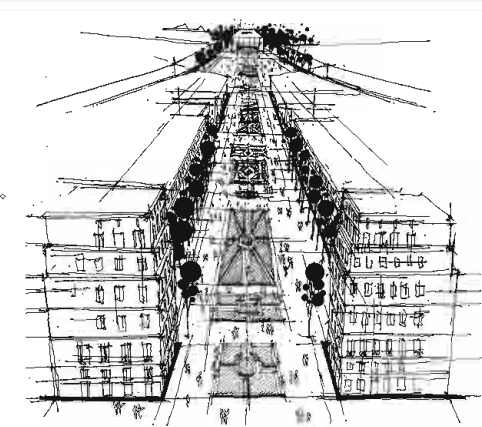
PRZESTRZEŃ
REKREACYJNO-KOMERCYJNA



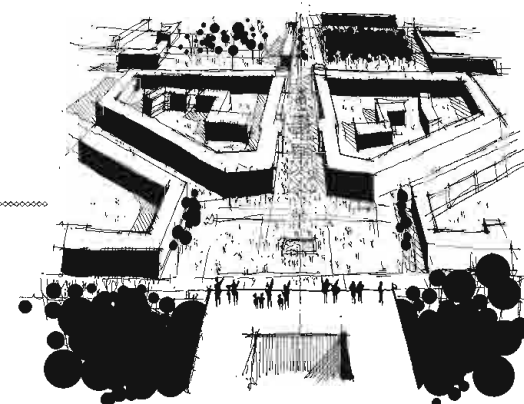




PLAN ZAGOSPODAROWANIA 1:1000



PRZESTRZEŃ
SALONU MIEJSKIEGO

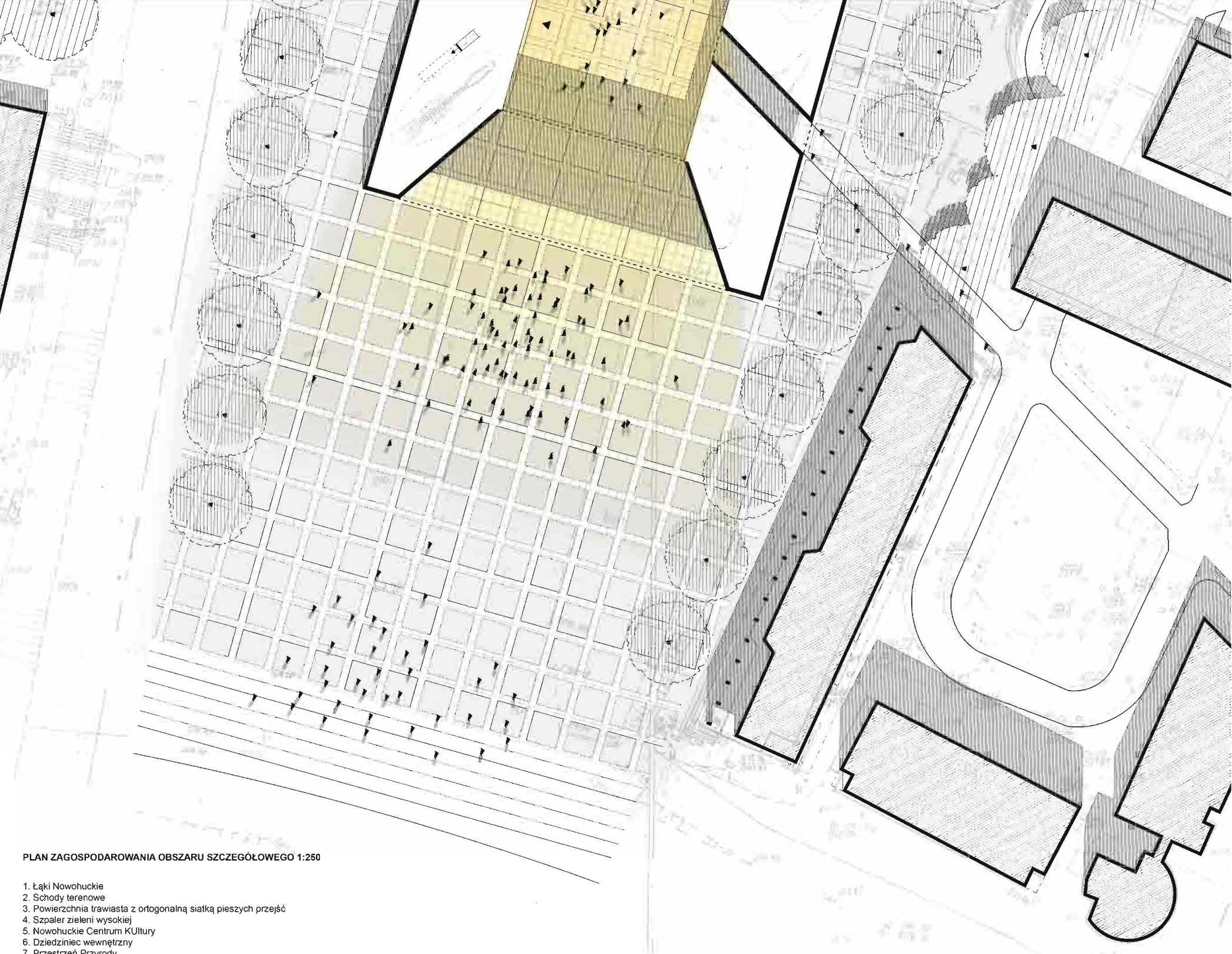


PRZESTRZEŃ
INSTYTUCJONALNA

CENTRUM NAUKI HUTA

PRZESTRZEŃ PRZYRODY





PLAN ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU SZCZEGÓŁOWEGO 1:250

1. Łąki Nowohuckie
2. Schody terenowe
3. Powierzchnia trawiasta z ortogonalną siatką pieszych przejść
4. Szpaler zieleni wysokiej
5. Nowohuckie Centrum Kultury
6. Dziedzinek wewnętrzny
7. Przestrzeń Przyrody
8. Instytucja - CENTRUM NAUKI HUTA
9. Przestrzeń Instytucjonalna
10. Ortogonalny układ posadzkę Placu Centralnego
11. Kwartal różany Placu Centralnego
12. Przystanek komunikacji miejskiej
13. Kwartale zielone Placu Centralnego
14. Kwartale różane Alei Róż
15. Zrównanie poziomu ulicy i placu

KONKURS ARCHITEKTONICZNO - URBANISTYCZNY, IDEOWY NA OPRACOWANIE KONCEPCJI REWITALIZACJI PRZESTRZENI PUBLICZNEJ W OSI ALEI RÓŻ I PLACU CENTRALNEGO W NOWEJ Hucie.

Historyczna część Nowej Huty projektowana jako autonomiczne MIASTO nigdy nie została ukończona. Nie zrealizowano istotnych obiektów stanowiących symbole władzy (ratusz) oraz kultury (teatr miejski). W wyniku powyższego miasto mające pokazywać siłę narodu, stanowić wzór i wyznaczać standardy życia społecznego jest słabe, pozbawione tożsamości i nie posiada statutu odpowiedniego do początkowych założeń projektowych. Problem Nowej Huty rozwiązujemy dostarczając brakujący element miasta – **INSTYTUCJĘ**. Instytucja stanowi o tożsamości miasta, przyciąga ludzi, odzwierciedla siłę społeczeństwa, określa znaczenie miejsca w skali makrootoczenia. Lokalizację takiej Instytucji wyznaczamy w centralnym punkcie układu trójosiowego Nowej Huty – przy południowej granicy Pl. Centralnego. Statut miejsca dowartościowujemy do rangi wynikającej z kompozycji urbanistycznej miasta. Podkreślamy trójosiowość oraz Kierunek Południowy głównej osi śródmiejskiej – Alei Róż. Instytucja jest stworzona przez ludzi i dla ludzi. Tworzymy **CENTRUM NAUKI HUTA**.

Nowa Huta zachowuje się w sposób neutralny, nierozwojowy. Przestrzeń publiczna miasta pełni funkcję wykreowaną przez społeczeństwo niezgodnie z przeznaczeniem pierwotnym. Potencjał miejsca nie jest wykorzystywany lub jest wykorzystywany w sposób niepełny. Problem przestrzeni publicznej rozwiązujemy relokalizując obecne przeznaczenie oraz uzupełniając miasto o brakujące funkcje. Definiujemy zespolone **STREFY FUNKCJONALNE** mające indywidualną tożsamość i przeznaczenie:

- A. Łąki Nowohuckie i strefa zielona skarpy nowohuckiej – **PRZESTRZEŃ PRZYRODY**
- B. Instytucja – **CENTRUM NAUKI HUTA**
- C. Plac Centralny – **PRZESTRZEŃ INSTYTUCJONALNA**
- D. Aleja Róż – **PRZESTRZEŃ SALONU MIEJSKIEGO**
- E. Park Ratuszowy – **PRZESTRZEŃ REKREACYJNO – KOMERCYJNA**
- F. Północny odcinek Alei Róż – **PRZESTRZEŃ PLANT MIEJSKICH**
- G. Wnętrze osiedla C i D – **PRZESTRZEŃ SUBCENTRÓW MIESZKALNYCH**

Strefy Funkcjonalne mimo indywidualnego charakteru są wzajemnie zintegrowane przez ścisłą przynależność do Osi Śródmiejskiej. Życie miejskie Nowej Huty koncentrujemy w otoczeniu **CENTRUM NAUKI HUTA** oraz w **PRZESTRZENI REKREACYJNO – KOMERCYJNEJ**. Rewitalizację centrum miasta uzupełniamy stosując jednolite dla każdej strefy funkcjonalnej symbole złotego wieku Nowej Huty – eleganckie RÓŻE, prestiżowe NEONY, formalną POSADZKĘ kamienną oraz przejrzystą ZIELEŃ ukazującą jasne i monumentalne wnętrza urbanistyczne.

A. PRZESTRZEŃ PRZYRODY
Określamy romantyczną przestrzeń przyrody, uspokojenia i kontemplacji. Umożliwiamy wyciszenie i obserwację naturalnego krajobrazu. Przestrzeń cechuje się intymnym i kameralnym charakterem zjawisk. W tle słyszymy stłumiony głos miasta. Przestrzeń polany na skarpię nowohuckiej określamy obustronnym szpalerem zieleni wysokiej. Teren to powierzchnia trawiasta z wyznaczoną ortogonalną siatką pieszych przejść. Wydzielamy liczne zielone DYWANY umożliwiające kameralne użytkowanie – odpoczynek, czytanie lektury, koncert muzyki klasycznej itp. Teren jest uzupełnianym miejscem działalności CENTRUM NAUKI HUTA. Zakończenie polany to układ utwardzonych tarasów umożliwiający obserwację Łąk Nowohuckich. Dla opisanego skali obszaru przyrody proponujemy wykonanie oświetlenia dróg pieszych otaczających łąki.

B. CENTRUM NAUKI HUTA
Instytucja jest przeznaczona dla ludzi, ma profil proedukacyjny i jest pozytywnie odbierana przez całe społeczeństwo. Przekazujemy naukę o świecie badaną przez wąskie grono naukowców i zapewniamy dostęp do nauki dla wszystkich ludzi. Charakter funkcji umożliwia współpracę z istniejącym obiektem Nowohuckim Centrum Kultury.

Obiekt jest bramą pomiędzy przestrzenią miejską – maszyną miasta a światem przyrody – Łąk Nowohuckich. Człowiek wyznacza zakres obu przestrzeni – światów. Ustalamy zakres miasta i zakres przyrody. Brama jest wejściem.

Obiekt jest uzupełnieniem kompozycji urbanistycznej Nowej Huty i podkreśla południowe ukierunkowanie osi śródmiejskiej. Geometryczna uniwersalna forma oraz gabaryt są dostosowane z szacunkiem do historycznej stylistyki zabudowy miasta. W osi prostopadłościanu wykonujemy otwór stanowiący otwarcie i przejście na Łąki Nowohuckie – romantyczne okno na świat przyrody. Obiekt otwiera się na dziedziniec wewnętrzny, umożliwiając uczestniczenie w życiu wewnętrznym CENTRUM NAUKI HUTA podczas przejścia przez bramę. Doświadczamy pozytywnych emocji wynikających z funkcjonowania instytucji.

Na najwyższej kondygnacji wykonujemy taras zewnętrzny umożliwiający postrzeganie niedocenionej wartości Nowej Huty – układu urbanistycznego, z trzeciego wymiaru. Tworzymy punkt widokowy.

Dla istniejącego pomnika Solidarności proponujemy nową lokalizację – przedpole Centrum Administracyjnego Huty im. Sendzimira, miejsca tożsamości z genezą ruchu solidarnościowego Nowej Huty.

C. PRZESTRZEŃ INSTYTUCJONALNA
Plac Centralny jest przestrzenią formalną, nie jest przestrzenią rekreacyjną ale przeznaczoną do obserwacji maszyną miejskiej. Ruchu pieszy i ruch kołowy stanowią życie miejskie, są częścią miasta i nie są odbierane negatywnie. Plac pełni rolę integracyjną, stanowi tożsamość miasta. Usługi lokalizowane w zabudowie mają charakter instytucjonalny, luksusowy, prestiżowy.

Plac jako wnętrze urbanistyczne zostaje doprecyzowany przez CENTRUM NAUKI HUTA i stanowi przedpole dla tego obiektu. Monumentalizm przestrzeni oraz wartość zabudowy wokół placu wydobywamy przez uporządkowanie gabarytu zieleni wysokiej. Ortogonalny układ posadzkę podkreśla charakter przestrzeni. Tożsamość miejsca nadaje umieszczony w centralnej części kwartał z różami – punkt integracji, spotkań. Spoiwość placu w centralnej oraz obrzeżnej części wzmacniamy przez zrównanie poziomu ulicy i placu.

D. PRZESTRZEŃ SALONU MIEJSKIEGO
Aleja Róż jest obrazem eleganckiej dzielnicy mieszkaniowej Nowej Huty, stanowi tożsamość miasta. Obecna funkcja przestrzeni zostaje przeniesiona do subcentrów lokalnych Osiedla C i D. Określamy elegancki, formalny i spokojny charakter alei – reprezentacyjny salon. Wzdłuż osi śródmiejskiej wykonujemy kwartały różane nadające charakter przestrzeni.

Uzupełnieniem alei jest propozycja lokalizacji usług w parterach zabudowy. Potencjalne usługi mają charakter prestiżowy.

E. PRZESTRZEŃ REKREACYJNO – KOMERCYJNA
Park Ratuszowy obok CENTRUM NAUKI HUTA jest głównym miejscem generującym życie publiczne Nowej Huty. Przestrzeń jest nieformalna, cechuje się rekreacyjnym i komercyjnym charakterem zjawisk – piknik rodzinny, koncert plenerowy, występy ulicznych artystów itp. Odkrywamy życie nocne Nowej Huty. Tworzymy nową jakość przestrzeni publicznej, wielofunkcyjną, rozrywkową, wykorzystującą potencjał miejsca.

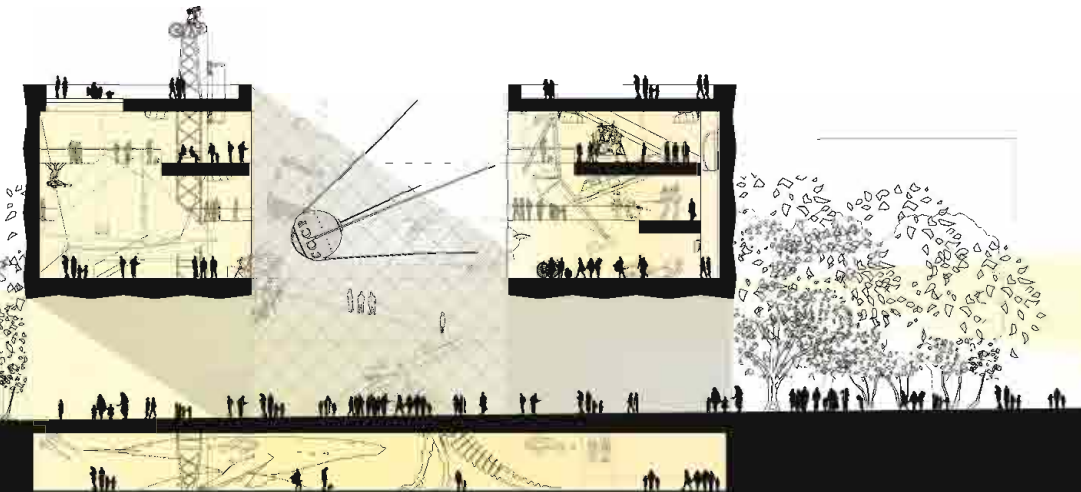
Usługi lokalizowane w zabudowie otaczającej park mają charakter komercyjny – kawiarnia, restauracja, hotel, galeria sztuki, powierzchnia biurowa itp. Tożsamość komercyjną usług podkreślają liczne neony informacyjne lokalizowane na elewacjach zabudowy.

Wzdłuż osi śródmiejskiej wykonujemy szeroki deptak pieszo – jezdny. Powierzchnia jest miejscem lokalizacji ogródków kawiarnianych, wystaw ulicznych artystów itp. Podniesienie terenu wzdłuż zachodniej zabudowy wnętrza umożliwia obserwację rozrywki odbywającej się na deptaku. W centralnej części założenia parkowego wykonujemy otwartą przestrzeń wydzieloną zakresem zieleni wysokiej. Tworzymy miejsce dla organizacji wydarzeń plenerowych, potańcówek itp. Część parkowa oraz deptak pieszo jezdny ze względu na charakter zjawisk oraz spójny układ zieleni wysokiej tworzą zespoloną przestrzeń. Wnętrze urbanistyczne jest zintegrowane z osią śródmiejską.

F. PRZESTRZEŃ PLANT MIEJSKICH
Północna część Alei Róż jest przestrzenią mieszkalną o statusie publicznym. Miejsce jest pochodną spokojnego charakteru eleganckiej dzielnicy mieszkaniowej Nowej Huty. Podążając za kierunkiem południowym osi śródmiejskiej stanowi przedśrodek dla komplementarnego centrum miasta, wstęp do opowieści o mieście. Zewzględu na istniejący charakter wnętrza urbanistycznego wykonujemy dwie uzupełniające się strefy. Po stronie zachodniej tworzymy skwer utwardzony z centralnym akcentem – **Makieta** urbanistyczną zabudowy miasta. Umożliwiamy postrzeganie niedocenionej wartości Nowej Huty – układu urbanistycznego, z trzeciego wymiaru. Po stronie wschodniej tworzymy skwer zielony o charakterze plant miejskich – kameralne miejsce odpoczynku. Spoiwość stref wzmacniamy przez zrównanie poziomu ulicy i części pieszej oraz przez ortogonalny układ zieleni wysokiej.

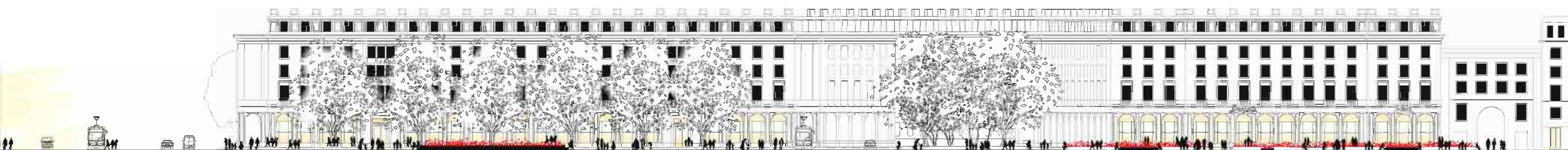
G. PRZESTRZEŃ SUBCENTRÓW MIESZKALNYCH
Osiedla C i D są przestrzenią mieszkalną o statusie publicznym – prywatnym. Są centrami osiedlowymi społeczności lokalnej, czynnikami integrującymi mieszkańców, nadając tożsamość dla miejsca zamieszkania i poczucie przynależności. Odnowione wnętrza urbanistyczne tworzą zjawisko naśladownictwa wśród pozostałej społeczności Nowej Huty.

Charakter przestrzeni kształtuje układ ciągów pieszo – jezdnych wzmacniających spoiwość wnętrza urbanistycznego oraz otwarty plac centralny stanowiący subcentrum – miejsce spotkań, zabawy, integracji. Układ zieleni jest ortogonalny i odpowiada cechom formalnej zabudowy mieszkalnej. Powierzchnia wnętrza urbanistycznego utrzymana jest na zrównanym poziomie wzmacniającym otwartość i przejrzystość osiedla.





PRZESTRZEŃ INSTYTUCJONALNA



PRZEMKÓJ WZDŁUŻ OSI ŚRÓDMIEJSKIEJ 1:250